

Ἀφίνοντες τὰς ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστη κρίσεις εἰς τοὺς εἰδικῶς ἐγκύπτοντας εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς καὶ ιστορικὰς σπουδὰς, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλείους τῶν μονογραφικῶν τούτων δύνανται εὐχερῶς νὰ μελετηθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν μὴ εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τὰ πάλαια τῆς ἱστορίας προβλήματα διὰ τὸ ἐθνικὸν διαφέρον τῆς υποθέσεως, τὸν χρωματισμὸν τῆς ἀφηγήσεως, καὶ τὸ αἰμύλον τῆς γλώσσης. Αἰτίαι δ' κ. Λάμπρος συγκαταλέγεται μετὰ τῶν φρονούντων, ὅτι ἡ ἱστορία οὐδὲ νὰ διδάξῃ ἀληθῶς καὶ ὑψώσῃ καὶ φρονηματισῇ, πρέπει νὰ ἀφῇ τοῦ βίου, νὰ γείνῃ αἰμύλον δυνάται, καὶ πρῶτον, κτήμα πάντων καὶ πασῶν, πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ ἀδιαφόρου, ἀγαπητὴ ἀντὶ μισθῆς.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομὰδα ἀποθανὼν ἐκδευθὴ ὁ Νικόλαος Κορέσιος. Γεννηθεὶς ἐν Χίῳ τὸ 1817, ἐσπούδασεν ὑπὸ τὸν Νεόφυτον Βλάχον, εἶτα δὲ μεταβὰς εἰς Ὁδησσόν, καὶ ἀκολούθως εἰς Ἀγγλίαν, ἐπέδωκεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον. Ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρισκόμενος, ἤρξατο ἐκδίδων ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγγελος τῶν Βυζαντινῶν λαῶν». Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ ἐγνώσθη διὰ τῆς «Ἐκλεκτικῆς», ἐφημερίδος γραφομένης ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1876, τῆς ὁποίας τὸ ἰδιορρυθμὸν ὕψος καὶ ἡ ἐν πολλοῖς ἀνεξαρτήτως τῶν σκέψεων κατέλιπον ζωηρὰ ἀκόμη ἀνιμνήσεις.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἀρκακίῳ διδάσκοντος κ. Μ. Νικολαΐδου ἐξεδόθη «Στοιχειώδης Κοσμογραφία», συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν δοκιμῶν μαθηματικῶν γεωγραφικῶν, πρὸς χρῆσιν τῶν παρθενωγαγέων καὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

NEA BIBLIA

Forstwissenschaftliche Leistungen der Altgriechen Von Dr. Chloros in Athen. (Ἐκ τοῦ Forstwissenschaftlichen Centralblatt 1884.) Ἦτοι αἱ περὶ τῶν δασῶν ἰδέαι καὶ γνώσεις τῶν ἀρχαίων ὑπὸ Ν. Χλωρῶ.

[Ἡ πραγματεία αὕτη σκοπεῖ νὰ δείξῃ ἡμῖν τίνα προφυλακτικὰ μέσα εἶχον οἱ ἀρχαῖοι πρὸς φύλαξιν τῶν δασῶν αὐτῶν καὶ πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἐκαρπούνην τὰ δάση. Ὡς τοιαυτὴ δὲ κινεῖ σπουδαίως τὸ ἡμέτερον διαφέρον ἀπὸ δασονομικῆς καὶ οὐχὶ ἀπὸ φιλολογικῆς ἀπόψεως.

Κατὰ τὸν κ. Χλωρὸν ἡ λατρεία τῶν δένδρων ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς δασικούς καὶ οὐχὶ θρησκευτικούς λόγους, δι' ὧν κατέστη δυνατόν ἡ σωτηρία τῶν ἐπιλοιπῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν κινδύνων ἀπειλούμενων δασῶν μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτισμοῦ. Οὕτω ἐξηγεῖται ἡ διατήρησις τῶν δασῶν ἐν τοῖς ὁρεσὶ καὶ ταῖς πεδίοις (ἄλσιν), ἅτινα τούτου ἕνεκα εἶχον ἀπεριόριστοι εἰς ἰδίᾳ θεότητα. Συγχρόνως εἶχεν ἀναρτὴν καὶ ἡ λατρεία τῶν νυμφῶν (Δενδρίτιδες, Δρυάδες, Ἀμυδρυάδες, Δρυμίδες, Αὐλιανίδες, Ναπαῖαι κτλ.), αἵτινες γεννῶνται ἀπὸ δένδρα καὶ ζῶσιν ἐφ' ὅσον καὶ αὐτά. Ἐκάστη νύμφη καθ' ἑν δένδρον, τούτου δὲ καταστρέφοντος συγκαταστρέφεται καὶ ἡ νύμφη. Διὰ τῆς θρησκευτικῆς ταύτης διδασκαλίας, λέγει δ' κ. Χλωρὸς, ἥτις εἶνε προσωποποίησης τῆς στενῆς σχέσεως μεταξὺ δασῶν, βροχῆς καὶ πηγῶν, ἐσκόπουν νὰ προφυλάξωσι τῆς καταστροφῆς τὰ ἐκ δρυῶν καὶ ἐλατῶν δάση. Πρὸς τοῦτο δὲ φέρει καὶ παρὰδείγμα τὸ μέχρι σήμερον σωζόμενα ἱερὰ δάση τῆς Ἀρκαδίας.

Πρὸς τοῦτους ὁμοῦ οἱ ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον ὅτι αἱ νύμφαι γίνονται ἐκ τε κρηρῶν, ἀπὸ τ' ἀλφειῶν ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν. Ἐκ τούτου γίνεται ὁλον ὅτι ὡς νύμφας ἐθεώρουν οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰς ταύτας τὰς πηγὰς καὶ τὸ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν θρησκευτικὴν ἰδέαν ἱερῶν θένων θυματόων καὶ ποινῶν, πρὸς σωτηρίαν τῶν δασῶν ἐπενοήθη ὁ μῦθος τοῦ Ἐριχθονίου, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς. Κατὰ τὸν μῦθον τούτον δηλ. ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Δήμητρος εὐρίσκειτο ἱερὰ τις δρυς. Ὁ Ἐριχθόνιος διέταξε ποτὲ νὰ βίβωσι δρυὶν τινα ἱερὰν εὐρισκόμενῃ ἐν τῷ ἱερῷ ἄλσει τῆς Δήμητρος. Οὐδεὶς ὁμοῦ ἐτόλμησε νὰ πράξῃ τοῦτο φοβούμενος τὴν φοβερὴν τιμωρίαν τῆς θεᾶς. Ὁ Ἐριχθόνιος ὁμοῦ λαθὼν πέλεκυν ἤρξατο αὐθαδῶς καταφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου κτυπήματος ἐκβλύει αἷμα καὶ φωνὴ τις ἀκούεται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ. Ἐντὸς τοῦ δένδρου εὐρίσκειται ἐγὼ ἡ εἰς τὴν Δήμητρα λίαν προσφιλὴς νύμφη. Ἀλλ' ὁ Ἐριχθόνιος ἐξακολουθεῖ τὰ κτυπήματα μέχρις οὗ ἡ δρυς πίπτει. Ἐὰν ὁμοῦ τὸ κακούργημα τοῦτο ἔμενεν ἀτιμώρητον, ἤθελεν

ἐπέλθῃ καταστροφὴ ὅλων τῶν δασῶν. Ἐνεκα τούτου ἀπασι αἱ Δρυάδες παρεκάλουν τὴν Δήμητρα νὰ τιμωρήσῃ τὸν δράστην τοῦ κακοῦ. Ἡ Δήμητρα λοιπὸν ἀποστέλλει εὐθὺς νύμφην τινὰ Ὁρεάδα εἰς τὸν ψυχρὸν Καύκασον, τοῦτέστιν ἐκεῖ ἔνθα ἡ βλάστησις ἀδυνατεῖ ν' ἀναπτυχθῇ, ὅπως φέρῃ τὸν λιμὸν καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὸν ἐν τῷ σώματι τοῦ Ἐριχθονίου, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Ἐριχθόνιος βουλόμενός τινος τρώγῃ ἀδισκόμενος καὶ δὲν δύναται νὰ κορεσθῇ. Οὕτω καταναλώσας ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν καὶ καταστῶν καὶ μέγα μέρος τοῦ σώματος τοῦ, τέλος ἀπολλύται.

Ἡ σημασία τοῦ μῦθου τούτου γίνεται καταφανὴς ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ Δήμητρα εἶνε ἡ γεωγονία καὶ ὅτι ἡ δρυς εἶνε προσωποποίησης τῶν δασῶν. Ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν εἶνε καταστροφὴ καὶ τῆς γεωργίας, ἥς ἀποτέλεσμα ὁ λιμὸς δ' ἀπάντων καὶ σήμερον ἐστὶ εἰς τινὰς ἀποδυναστεύσας χώρας τῆς Ἑλλάδος, ἔνθα οἱ κάτοικοι ζῶσι λίαν πεινχρῶς ἐξ ἀσημάντου αἰγοτροφίας.

Καὶ οἱ νεώτεροι δὲ Ἑλληνες χρεωστοῦμεν εἰς τὴν θρησκείαν τὴν σωτηρίαν τῶν δασῶν. Οὕτω π. χ. ἐν Ἀκαρνανίᾳ μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἑορτῆς τινος ἡ Κυριακῆς ὁ ἱερὺς ἐνδοθυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφια αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν προκρίτων καὶ ὅλων τοῦ λαοῦ εἰσέρχεται ἐν πομπῇ εἰς τὸ παρὰ τὸ χωρίον ἢ τὴν κομπολὴν δάσος. Ἐνταῦθα ἐξελέγετο ὑπεράρας τι καὶ καλὸς ὑψέμενον δένδρον ἡγούμενον ὅπῃ ἐν αὐτῷ, ὃ δὲ ἱερὺς ἐνέθετεν ἐν αὐτῷ ὕψωμα, ἔκλειε τὴν ὀπὴν, ἐχάρατταν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τὰ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὕτω δὲ ὅλον τὸ δάσος ἦτο ἱερὸν, ἦτο ὑψόμενον. Διαιτητικῶς ἡ ἱερατεὺς αὕτη ἐπαύσατο ἀπὸ τοῦ 1836.

Εἶτα δ' κ. Χλωρὸς ἀναφέρει διάφορα χωρία τῶν ἀρχαίων, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ διατάξεις ὑπῆρχον πρὸς σωτηρίαν τῶν δασῶν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, εἴτε δὲ εἰσέρχεται εἰς τὰς καθ' ἑκάστην δασονομικὰς τοῦ Θεοφράστου καὶ ἄλλων συγγραφεῶν γνώσεις.

Σ. Μ.]

Θεραπεῖν τοῦ καρκίνου τῆς μήτρας διὰ μερικῆς ἡ ὀλικῆς ἐκκρίσεως αὐτῆς ὑπὸ Ἀριστ. Πετρίνου ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις 1884. σελ. 114. [Ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας προτάσσονται τινὰ γενικά περὶ καρκίνου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ τῆς μήτρας, εἴτα δὲ ἀπαριθμοῦνται τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ, τὰ φαρμακευτικὰ ἢ χειρουργικὰ, πρὸς δὲ αἱ ἐπιπλοκαὶ κατὰ τὴν ἐγγείνησιν καὶ μετ' αὐτὴν καὶ ἡ ἀποθεραπεία. Ἡ διακριθὴς αὕτη πραγματεία ἐπὶ ὕψησιν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς.]

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Γρίτης ἐγένοντο ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς τὰ προαγόμενα γυνάσσια δὲ ἀσφαλῶν πυρῶν τοῦ 4 εὐγωνικοῦ τάγματος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Βότσαρη. Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ πίναξ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1884. Κατὰ τοῦτον αἱ εἰσπράξεις τοῦ παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δρα. 2,380, 671, ἐξ ὧν 1,775,439 εἰσπράχθησαν ἐκ τελῶν εἰσαγωγῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ἐξαγωγῆς, ἐγγελίων φόρων κτλ. Αἱ ἀπὸ τῶν τελῶν τῆς εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις ὑπελειφθῆσαν τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 407,666. Αἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ 1884 εἰσπράξεις τῶν τελῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἀνέρχονται εἰς 17,714, 661, ὑπολειπόμεναι τῶν εἰσπράξεων τῶν αὐτῶν μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρα. 4,079,026. — Τὸ εἶς τὴν β' ἐξαμηνίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους μέρισμα τῆς εταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Παιραϊὰ σιτηροδόμου ὠρίσθη εἰς δρα. 13,40. — Ἐν Σύρῳ μέλλει ν' ἀνεγερθῇ ὁ ἀνδρὶς τοῦ Μισοῦλην, τὴν θαπάλην τοῦ νομίου κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ὀλοῖμος Στάμ. Πρώτος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἐριμουπόλεως ἐξέβλεψε προκήρυξιν προσκαλοῦν τοὺς ἑλλήνας γλῶσσας εἰς διαγωνισμὸν. — Ἡ ἐκ τῶν τελευταίων πεικνυῶν ζημία, ἣν ὑπέστη ὁ μῶλος Κατακώλου, ἀνέρχεται εἰς 300, 000 δραχμῶν, ἀλλ' ἵνα ἐπανορθωθῇ ἡ βλάβη ὅ ἀπαιτηθῇ περὶ τῶ ἐκατομμυρίων. — Ἀρκετοὶ ἐξ Ἰεροσολύμων ὁ ἀδυσανὸς ἀρχιμανδρίτης Γεωργίος υἱὸς Σιμεὼν καὶ εἰς ἀδυσανὸς διάκονος. Ὁ ἀρχιμανδρίτης οὗτος εἶνε ἡγούμενος τῆς ἐν Ἰεροσολύμοις ἀδυσαντικῆς ἐκκλησίας, διετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου νὰ συνοδεύσῃ τὸν ἡμέτερον ἀπεσταλμένον κ. Μητσάκην μέχρις Ἀθηνῶν καὶ νὰ προσφέρῃ